

# Fra krig til sejr

Ugens vers

**"Frygt ikke, du højtelskede mand! Fred være med dig! Vær stærk! Vær stærk!"** (Dan 10,19).

Introduktion

Daniel 10 introducer det afsluttende syn i Daniels Bog, og det fortsætter i kapitel 11 og 12. Fra begyndelsen af dette syn får vi at vide, at det handler om en "stor strid" (Dan 10,1).\* Daniel 11 uddyber nogle af detaljerne i denne strid, mens Daniel 10 viser os dens åndelige dimension og åbenbarer, at der foregår en konflikt af kosmiske dimensioner bag scenen for de jordiske kampe. Når vi studerer dette kapitel, vil vi opdage, at vi, når vi beder, tager del i denne kosmiske konflikt på en måde, der har omfattende konsekvenser. Men vi er ikke alene i vores kamp; Jesus går i krig med Satan på vores vegne. Vi skal se, at den ultimative strid, som vi tager del i, ikke er en kamp imod menneskelige magter, men imod mørkets magter.

Apostlen Paulus skrev følgende flere hundrede år efter Daniel: "Thi for os står kampen ikke mod kød og blod, men mod myndigheder og magter, mod verdensherskerne i dette mørke, mod ondskabens åndemagter i himmelrummet" (Ef 6,12). Vores sejr i denne strid bygger alene på Jesus Kristus, som besejrede Satan på korset.

Ugens tekster

- Ef 6,12
- Dan 10
- Ezra 4,1-5
- Jos 5,13-15
- Åb 1,12-18
- Kol 2,15
- Rom 8,37-39

\* Den danske bibeloversættelse gengiver dette hebraiske udtryk med "det var meget vanskeligt at forstå". Udtrykket "en stor strid" er den almindelige oversættelse af denne linje i stort set alle moderne oversættelser, jf. den norske bibel: "en hard strid".

## Faste og bøn – igen

Dan 10,1-3

### Hvad ser vi igen, at Daniel foretager sig?

Daniel går ikke i detaljer med, hvorfor han sørgede i denne lange periode. Men en sådan intens forbøn var sandsynligvis motiveret af de jøders situation, som netop var vendt tilbage til Jerusalem fra Babylon.

Ezra 4,1-5

### Hvilke udfordringer mødte jøderne, da de kom tilbage til Jerusalem?

Ezra 4,1-5 fortæller, hvordan jøderne senere (omkring år 520 f.Kr.) mødte stor modstand, da de forsøgte at genopbygge templet. Falske rapporter blev af samaritanerne sendt til det persiske hof, hvor Guds folks fjender forsøgte at overtale kongen til at standse genopbygningen. Noget tilsvarende skete på Daniels tid (år 537 f.Kr.), hvor Kyros havde ladet de første jøder vende tilbage til Jerusalem. Under en sådan krise tryglede Daniel i tre uger Gud om at påvirke Kyros, så han støttede de hjemvendte jøder.

På dette tidspunkt er Daniel nok tæt på 90 år gammel. Han er ikke optaget af sig selv, men af sit folk og de udfordringer, de står over for. Og han bliver ved med at bede i tre uger, før han modtager et svar fra Gud. I den periode spiste profeten meget lidt og holdt sig fra visse fødevarer, og salvede sig ikke med olie. Han er totalt ligeglad med sin egen komfort eller sit udseende. Men han er dybt bekymret for sine medjødernes velfærd i Jerusalem, 1500 km borte.

Når vi betragter Daniels bønneliv, finder vi nogle værdifulde lærdomme. For det første bør vi være udholdende i vores bøn, selv om vores ønsker ikke bliver besvaret med det samme. For det andet bør vi sætte tid af til at bede for andre. Forbøn for andre er noget helt specielt. Husk, at "da Job gik i forbøn for sine venner, vendte Herren hans skæbne" (Job 42,10). For det tredje får bøn Gud til at gøre noget konkret og virkeligt. Lad os derfor altid bede, alle mulige slags bønner. Lad os bringe vores byrder til Gud i bøn, når vi står over for overvældende prøvelser, store problemer og ulidelige udfordringer (Ef 6,18).

Til at tænke over

**Læs Dan 10,12. Hvad lærer det os om bøn som en objektiv erfaring, der påvirker Gud til at gøre noget, frem for at det kun er en subjektiv erfaring, som får os til at synes godt om Gud?**

## Et syn om fyrsten

### Læs Dan 10,4-9.

Idet Daniel beskriver sin oplevelse, er det svært for os at forestille os den overvældende pragt, han ser. Den menneskelige skikkelse (Dan 10,5-6) minder os om "menneskesønnen", som beskrives i synet om den himmelske domsscene (Dan 7,13). Hans linnedragt minder om en præsts klæder (3 Mos 16,4), som igen sammenligner denne person med "fyrsten for hæren", som beskrives i forbindelse med den himmelske helligdom (Daniel 8). Guld forbindes også med præstedragten som et tegn på kongelig værdighed. Og til sidst beskrives denne person som overnaturlig ved at sammenligne ham med lyn, ild, og kobber. Dette er en person, som har præstelige, kongelige og militære egenskaber. Det er også interessant, at han beskrives med lignende egenskaber som det himmelske væsen, der viste sig for Josva lige før kampen om Jeriko (Jos 5,13-14). I synet ser Josva "føreren for Herrens hær". Det er interessant, at ordet "fører" (sar) i Josvas Bog er det samme ord, som oversættes med "fyrste" i omtalen af Mikael i Dan 10,21. Men der er en endnu tydeligere parallel mellem Daniel og Johannes.

Dan 10  
Jos 5,13-15  
Åb 1,12-18

### Hvilke ligheder finder vi mellem Daniels syn af Gud og de syner, Josva og Johannes så?

Daniel fortæller, at de, som var sammen med ham, blev skrækslagne og flygtede. Daniel selv faldt kraftsløs til jorden. Guds tilstedeværelse overmandede ham. Men på trods af hans umiddelbare frygt viser det syn, Daniel får, at Gud har kontrol med historien. Idet synet skrider frem, vil vi se, at Gud giver Daniel en oversigt over menneskeheden historie fra profetens egen tid frem til Guds riges oprettelse (Daniel 11 og 12).

Til at  
tænke over

### Vi har gentagne gange i Daniels Bog set, at Gud kan styre menneskenes historie. Hvad kan han gøre med vores individuelle liv?

## Rørt af en engel

Dan 10,10-19

### Hvad sker der, hver gang en engel rører ved Daniel?

Overvældet af skinnet fra guddommeligt lys falder profeten til jorden. Dernæst viser en engel sig, og rører ved ham, og trøster ham. Når vi læser beretningen, vil vi opdage, at englen rører ved Daniel tre gange.

Første gang Daniel bliver rørt, bliver han i stand at rejse sig og høre de trøstende ord fra himlen: "Frygt ikke, Daniel, for fra den første dag du satte dig for at opnå indsigt og at ydmyge dig for din Gud, er dine ord blevet hørt, og jeg er kommet for dine ords skyld" (Dan 10,12). Daniels bøn har nået himlen. For os er det en forsikring om, at Gud hører vores bønner. Det er en stor trøst, når vi oplever vanskelige tider.

Anden gang bliver Daniel i stand til at tale. Profeten udøser sine ord for Herren: "Herre, ved synet fik jeg krampe, og jeg havde ikke flere kræfter. Hvordan kan jeg, din tjener, tale med dig, der er min herre, når der ikke er mere kraft i mig, og min livsånde forsvinder?" (Dan 10,16-17). Ikke alene taler Gud til os, han ønsker også at åbne vores mund, så vi kan fortælle ham om vores følelser, behov og forhåbninger.

Tredje gang Daniel bliver rørt af englen, giver det ham styrke. Daniel indser sin utilstrækkelighed, og englen rører ved ham og trøster ham med Guds fred. "Frygt ikke, du højtelskede mand! Fred være med dig! Vær stærk! Vær stærk!" (Dan 10,19). Husk, at englen er blevet sendt til Daniel som svar på hans bøn. Han skal give ham indsigt og forståelse. Synet, der beskrives i kapitel 11 er altså det svar, der skal opmuntre Daniel i hans sorg og meditation over situationen i Jerusalem. Når Gud står på vores side, kan vi have fred, også når vi møder prøvelser. Hans kærlige berøring gør os i stand til at se fremtiden i møde med håb.

Til at  
tænke over

**"For os almindelige mennesker kan Himmelen være ganske nær"** (Ellen White, *Jesu liv*, s. 24). **Hvor tit tænker du over, hvor nært sammenknyttet himlen og jorden er? Ville du leve anderledes, hvis du altid holdt denne sandhed i live i dit hjerte og sind?**

## En stor strid

Dan 10,20-21

### Hvad åbenbares her for Daniel?

Den himmelske budbærer trækker forhænget til side og viser Daniel den kosmiske strid, som foregår bag scenen af menneskehedens historie. I det øjeblik, Daniel begyndte at bede, startede en åndelig kamp mellem himmel og jord. Himmelske væsener kæmpede med kongen af Persien, for at han skulle lade jøderne få lov til at fortsætte genopbygningen af templet. I begyndelsen af Daniel 10 får vi at vide, at perserkongen er Kyros. Men en menneskelig konge kan ikke på egen hånd gøre stor modstand mod et himmelsk væsen. Det antyder, at bag den menneskelige konge stod en åndelig magt, som fik Kyros til at standse jøderne i genopbygningen af templet.

Vi finder en lignende situation i Ezekiel 28, hvor kongen af Tyrus repræsenterer Satan, den åndelige magt, som står bag den menneskelige fyrste i den by. Det er derfor ingen overraskelse, at "Persiens konger" (10,13), som Mikael kommer for at kæmpe imod, inkluderer Satan og hans engle. Det viser, at den menneskelige modstand imod at genopbygge templet i Jerusalem, har et modstykke i den åndelige sfære.

Dan 10,13

### Hvilken form for kamp beskrives her?

"Mens Satan arbejdede på at påvirke de øverste myndigheder i det medo-persiske rige til at vise Guds folk deres mishag, arbejdede himmelske engle på de landflygtiges side. Hele Himmelen var interesseret i denne strid. Profeten Daniel giver os et indblik i den vældige kamp mellem det godes og det ondes kræfter. Gabriel kæmpede med mørkets magter i tre uger for at modvirke den indflydelse, som blev øvet over Kyros' sind. Inden kampen sluttede, kom Kristus selv Gabriel til hjælp. Gabriel sagde: 'Fyrsten over perserriget har stået mig imod i enogtyve dage, men Mikael, en af de fornemste fyrster, kom mig til hjælp, da jeg var ladet tilbage dér hos Persiens konger' (Dan 10,13). Himmelen gjorde alt for at hjælpe Guds folk. Til sidst var sejren sikret. De fjendtlige kræfter blev holdt i skak, så længe Kyros levede, og ligeledes under hans søn Kambyses, som regerede omkring syv et halvt år" (Ellen White, *Profeter og konger*, s. 278).

## En sejrende fyrste

Den mest fremtrædende person i Daniels Bog er ham, som i begyndelsen kaldes "menneskesøn" (Dan 7,13) eller "fyrsten for hæren" (Dan 8,11). Senere får vi at vide, at hans navn er Mikael (Dan 10,12), som betyder "Hvem er som Gud?" Han kommer for at hjælpe Gabriel i kampen med kongen af Persien (Dan 10,13). Englen omtaler denne himmelske person som "Mikael, jeres fyrste" (Dan 10,21), altså Guds folks fyrste. Mikael optræder senere i Daniels Bog som den, der står ved sit folks side (Dan 12,1). I Jud 9 finder vi ud af, at Mikael, som også omtales som ærkeengel, kæmpede med Satan og opvakte Moses. Åb 12,7 afslører, at Mikael står som leder af den himmelske hær, som besejrer Satan og hans faldne engle. Mikael er altså ingen anden end Jesus Kristus. Ligesom det persiske rige har en øverste hærfører, en åndelig magt, som står bagved dets menneskelige leder, så har Guds folk Mikael, deres øverste leder, som kæmper og vinder den kosmiske strid for sit folk.

Kol 2,15

### Hvordan har Jesus opnået sejr i den kosmiske strid?

Når vi møder ondskabens magter, kan vi stole på vores leder Jesus. Han besejrede Satan i begyndelsen af sit offentlige arbejde på jorden. Han besejrede ham i ørkenen, da han blev fristet, han kæmpede imod horder af onde ånder, og han befriede mennesker fra mørkets magter. Jesus besejrede også det onde, da det viste sig bag Peters forsøg på at tale ham fra at fortsætte mod Golgata. I sine sidste ord til disciplene talte Jesus om sin nært forestående død som en kamp, der vil ende med en afgørende sejr over Satan: "Nu fældes der dom over denne verden, nu skal denne verdens fyrste jages ud. Og når jeg er blevet ophøjet fra jorden, vil jeg drage alle til mig" (Joh 12,31-32).

Nogle gange ser det virkelig slemt ud, når vi kigger os omkring. Vold, umoral, korrupktion og sygdom dukker op alle vegne. En fjende, der ikke er af kød og blod, angriber os brutalt fra alle sider. Men uanset, hvor vanskelige kampe, vi må kæmpe, kæmper Jesus for os, og står som vores fyrste og ypperstepræst i den himmelske helligdom.

### Hvordan kan vi gøre løftet om at være sejrvindere til en virkelighed i vores kristenliv?

Til at tænke over

## Til videre studium

"Gabriel kæmpede med mørkets magter i tre uger for at modvirke den indflydelse, som blev øvet over Kyros' sind... Himmelen gjorde alt for at hjælpe Guds folk. Til sidst var sejren sikret. De fjendtlige kræfter blev holdt i skak, så længe Kyros levede, og ligeledes under hans søn Kambyses, som regerede omkring syv et halvt år" (Ellen White, *Profeter og konger*, s. 278).

"Hvilken stor ære vises Daniel af himlens majestæt! Han trøster sin skælvende tjener og forsikrer ham om, at hans bøn er blevet hørt i himlen. Som svar på den inderlige bøn blev englen Gabriel sendt for at påvirke den persiske konges hjerte. Herskeren havde modsat sig Guds Ånds påvirkning i de tre uger, hvor Daniel fastede og bad; men himlens fyrste, ærkeenglen, Mikael, blev sendt som svar på Daniels bøn for at vende den stædige konges hjerte til at foretage en afgørende handling" (Ellen White, *The Sanctified Life*, s. 51).

Spørgsmål til  
drøftelse

1. **Selv om vi ikke er de første i kristendommens historie til at se denne sandhed, er vi som syvendedags adventister stærke fortalere for "den store strid"-motivet, eller tanken om, at hele universet tager del i en monumental kamp mellem Kristus og Satan. Og vi tror, at hvert eneste menneske er involveret i denne strid. Andre, også verdslige mennesker, har talt om, at der foregår en virkelig kamp af en slags, hvor vi alle er med. Hvordan har du selv erfaret den store strid? Hvordan har den vist sig i dit eget liv? Hvad har du lært, som kan hjælpe andre, der også kæmper?**
2. **Læs Ef 6,10-18. Læg mærke til den åbenlyse brug af militære billeder, Paulus bruger. Hvilke kampinstrukser gives der os her til den store strid?**
3. **I Dan 10,11 bliver Daniel for anden gang (se Dan 9,23) kaldt *hamudot*, "du højtelskede mand". Hvad fortæller det os om den nære forbindelse, til og med en følelsesmæssige forbindelse, der er mellem himmel og jord? Tænk over, hvor radikalt forskellig denne virkelighed er sammenlignet med det almindelige ateistiske syn i det meste af vores moderne verden. Hvilket håb giver det bibelsyn, som vi ser i denne omtale af Daniel, også for os i dag?**

